

XVIII. SMRT A NOVÝ ŽIVOT

Písmo svaté:

- » Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života « (Jan 5, 24).
- » Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný « (Jan 3, 14-16).
- » Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá « (Řím 8, 11).

Katechismus:

» Smrt je důsledkem hříchu. Učitelství církve, hodnověrný vykladatel tvrzení Písma svatého a tradice, učí, že smrt vstoupila do světa pro hřích člověka. Ačkoli člověk vlastnil smrtelnou přirozenost, Bůh stanovil, že nezemře. Smrt tedy odporovala plánům Boha Stvořitele a vstoupila do světa jako následek hříchu. „Tělesná smrt, které by byl člověk ušetřen, kdyby nezhřešil“, je tedy jeho „posledním nepřítelem“, který má být přemožen (1 Kor 15,26). [...] Díky Kristu má křesťanská smrt kladný smysl. „Pro mě život je Kristus a smrt ziskem“ (Flp 1,21). „Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít“ (2 Tim 2,11). Podstatně nové je na křesťanské smrti toto: Křtem již křesťan svátostně „zemřel s Kristem“, aby žil novým životem; umíráme-li v Kristově milosti, tělesná smrt dovršuje toto „zemřít s Kristem“ a zakončuje tak přivtělení k němu v jeho vykupitelském úkonu. „Pro mne je lepší zemřít v („eis“) Ježíši Kristu než být králem až do končin země. Hledám toho, který pro nás zemřel; chci toho, který pro nás vstal z mrtvých. Mé narození se už blíží [...] Nechte mě, ať přijmu čiré světlo; až tam dojdu, budu opravdu člověkem.“ Sv. Ignác Antiochijský, *List Římanům*, 6, 1-2 « (čl. 1008, 1010 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Smrt, důsledek hříchu, je rozdělení, oddělení, vzdálení těla od duše. Obvykle ji předchází nemoc vedoucí k agónii. Působí hlubokou bolest ducha kvůli tomu, co ji provází, ať už se jedná o tělo či zvláště o duši. Jedná se tedy o bolest, oddělení a Boží soud. Tělesná bolest, a tedy smrt a zkáza jsou samy o sobě dostatečné, aby duši vyděsily, ale jakoby to nestačilo, ještě větší strach působí nezvratné oddělení od drahých osob a věcí tohoto světa. Následné pomýšlení

na nutnost skládání účtů Bohu z vlastního života a hrozící nebezpečí, že jím budeme potrestáni navždy v pekle nebo dočasně v očistci, nutí člověka odvrátit pozornost od otřesného okamžiku smrti.

Kvůli ní se tělo vrátí do "země", odkud vzešlo, a duše k Bohu, od něhož obdržela dech života. Člověk bohužel předstoupí před Stvořitele rozdělený, oddělený, nahý a potrestaný. Jedině Ježíš a Maria mohli předstoupit před Otce neoddělení kvůli naprosté absenci hříchu. Smrt je cestou každého obyvatele země, je společným osudem, je znamením Boží spravedlnosti a lidského hříchu. Smrt má zemřít jako poslední, avšak Kristem byla přemožena. On řekl, že smrt je spánek: *"neumřela, ale spí"*, řekl o mrtvé dívce. S naprostou jistotou potvrdil, že je Vzkříšení a Život a že má moc nad smrtí a podsvětím.

Co je lékem proti hříchu a jeho důsledku - smrti? Boží život. Kdo věří Slovu života, přešel ze smrti do života (srov. Jan 5, 24; 1 Jan 3, 14). Kdo věří, i kdyby umřel, bude žít, nejen v duši, ale i v těle (Řím 4, 17; 8, 11; 1Kor 15,14-27). Proč je Boží život jediným lékem proti smrti? Smrt rozděluje a oddělí, zatímco Boží život přibližuje a spojí. Proto je jediným protilékem a není jiného. Proč Boží život sjednocuje? Protože je láskou a tím, že je to láska nekonečná, má moc sjednotit, a tím vyloučit jakékoli oddělení. Bůh, který dává svůj život věřícímu v Krista, jakožto Láska smazává hřích a vítězí nad smrtí, odstraňuje každé oddělení a proměňuje bolest a samotnou smrt ve zdroj zásluh a ve zrod nebeského života.

Jak já věřím v Krista? Opravdu ho miluji? Miluji jej zachováváním jeho přikázání bratrské lásky? Bratrská láska je viditelným a svátostným znamením Boží lásky.

Předsevzetí:

Když trpím, budu se snažit trpět z lásky k Ježíši, protože trpět z lásky k Ježíši znamená darovat nesmrtelnou duši utrpení, aby žila a jednala k prospěchu církve. Budu si připomínat: Ježíš je život a smrt je oddělením od života, tudíž od Ježíše - Života se oddělí i moje smrt a zůstane jen život.

Myšlenka na závěr:

„Ježíš musí být jediným tvým dobrem, tvou láskou. Konat vše z lásky k Ježíši musí být duší skutků tvého života. Bez této „duše“ zemřeš ty a staneš se nebezpečím smrti pro druhé.“ (Mons. P. Caeleone 7. 3. 2012)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření; 18.30 mše svatá; po mši krátká adorace; po adoraci sdílení a malé občerstvení. **I přes ohlášenou uzavírku kostela společenství stále pokračuje!**

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signaly.cz/>